

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการจัดประสบการณ์ส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย โดยใช้การเล่านิทานอีสปประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง และเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรม รวมทั้งศึกษาความพึงพอใจของเด็ก ที่มีต่อการจัดประสบการณ์ส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคม โดยใช้การเล่านิทานอีสปประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) กลุ่มเป้าหมายเป็นเด็กปฐมวัยที่กำลังเรียนอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 10 คน

โรงเรียนบ้านหัวนาคำโนนสมบัติ อำเภอคูคต สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมแบ่งเป็น 3 ช่วง ได้แก่ ช่วงที่ 1 ตามแผนการจัดประสบการณ์ที่ 1-6 ช่วงที่ 2 ตามแผนการจัดประสบการณ์ที่ 7-12 และช่วงที่ 3 ตามแผนการจัดประสบการณ์ที่ 13-18 ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัย ตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. ผลการพัฒนาการจัดประสบการณ์ส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย โดยใช้การเล่านิทานอีสปประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง ตามขั้นตอนของรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research)

1.1 ขั้นวางแผน (Plan)

1.2 ขั้นปฏิบัติการ (Act)

1.3 ขั้นสังเกต (Observe)

1.4 ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflect)

1.5 สรุปผลการพัฒนาการจัดประสบการณ์

2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรม

3. ความพึงพอใจของเด็กที่มีต่อการจัดประสบการณ์ส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคม โดยใช้การเล่านิทานอีสปประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง

ผลการพัฒนาการจัดประสบการณ์ส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย โดยใช้การเล่านิทานอีสปประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง ตามขั้นตอนของรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research)

1. ขั้นวางแผน (Plan)

การดำเนินการก่อนการทดลองวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการในขั้นวางแผนดังนี้

1.1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา เกี่ยวกับการจัดประสบการณ์ของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 จากประสบการณ์การสอนของตนเอง การพูดคุยกับเพื่อนครูและนักเรียน รวมทั้งศึกษาเอกสารแผนการจัดประสบการณ์ สื่อ เครื่องมือวัดประเมินผลที่มีอยู่เดิม จนได้ประเด็นที่จะพัฒนาคือ การพัฒนาการจัดประสบการณ์ส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย โดยใช้การเล่านิทานอีสปประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง

1.2 ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับแนวทางการจัดประสบการณ์ เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาพัฒนาการจัดประสบการณ์สำหรับการวิจัย

1.3 เตรียมเครื่องมือสำหรับดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดประสบการณ์ส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคม โดยการเล่านิทานอีสปประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง จำนวน 6 หน่วยการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ละ 3 แผน รวมทั้งสิ้น 18 แผน แบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคมของเด็ก แบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของครู แบบประเมินวัดพฤติกรรมทางสังคมหลังเรียนของแต่ละช่วง แบบบันทึกผลหลังการจัดประสบการณ์ แบบสัมภาษณ์เด็ก แบบประเมินวัดพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบจากภาพ 3 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ 15 คะแนน และแบบสอบถามความพึงพอใจของเด็ก

1.4 ปฐมนิเทศผู้ช่วยวิจัยและเด็กกลุ่มเป้าหมายการปฐมนิเทศผู้ช่วยวิจัย

ผู้วิจัยเลือกนางศิริลักษณ์ ตั้งสีลา ครูผู้สอนในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 เป็นผู้ช่วยวิจัย ผู้วิจัยได้ปฐมนิเทศผู้ช่วยวิจัยเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์ส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคม

โดยใช้การเล่านิทานอีสปประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง และการวิจัยเชิงปฏิบัติการก่อนการดำเนินการวิจัย เพื่อให้ผู้ช่วยวิจัยมีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่เกี่ยวกับการสังเกตพฤติกรรมการสอนของผู้วิจัยและพฤติกรรมทางสังคมของเด็ก ตลอดจนร่วมอภิปรายสะท้อนผลการปฏิบัติที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วง เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างดำเนินการปฏิบัติกิจกรรม

การปฐมนิเทศเด็กกลุ่มเป้าหมาย

ผู้วิจัยได้ปฐมนิเทศเด็กกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้เด็กเข้าใจขั้นตอนในการจัดประสบการณ์เป็นกลุ่ม วิธีการแบ่งกลุ่ม ขั้นตอนการใช้สื่ออุปกรณ์ประกอบการจัดกิจกรรม ขั้นตอนในการจัดกิจกรรม ตลอดจนพฤติกรรมทางสังคม 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความร่วมมือ การแบ่งปันและด้านความช่วยเหลือ ในการเข้าร่วมกิจกรรมในแต่ละครั้ง

2. ชั้นปฏิบัติการ(Act)

2.1 การดำเนินการในช่วงที่ 1 (แผนการจัดประสบการณ์ที่ 1-6)

การปฏิบัติตามแผนการจัดประสบการณ์ส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคม โดยใช้การเล่านิทานอีสปประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง ในช่วงที่ 1 ผู้วิจัยทำการทดลองจากแผนการจัดประสบการณ์ที่ 1-6 ประกอบด้วย หน่วยห้องเรียนของหนู แผนการจัดประสบการณ์ที่ 1 เรื่อง ลูกหมูจอมตะกละ แผนการจัดประสบการณ์ที่ 2 เรื่อง ราชสีห์กับหนู แผนการจัดประสบการณ์ที่ 3 เรื่อง อี้อ่างกับวัว และหน่วยเพื่อนของหนู แผนการจัดประสบการณ์ที่ 4 เรื่อง ม้ากับลาต่างกัน แผนการจัดประสบการณ์ที่ 5 เรื่อง กบเล็กนายและแผนการจัดประสบการณ์ที่ 6 เรื่อง ชาวนาที่บุงเห่า หลังปฏิบัติตามกิจกรรมในช่วงที่ 1 สิ้นสุดลง ผู้วิจัยได้ทำการประเมินท้ายช่วงที่ 1 เกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคม 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความร่วมมือ การ

แบ่งปันและด้านความช่วยเหลือ ด้านละ 2 ข้อ รวมทั้งสิ้นจำนวน 6 ข้อ ซึ่งได้ดำเนินการสร้างตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ สรุปผลการปฏิบัติได้ดังนี้คือ

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ

ขั้นเตรียมการหรือขั้นนำ ใช้เวลาในการปฏิบัติกิจกรรมประมาณ 3-5 นาที ในขั้นนี้ผู้วิจัยนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการบอกรวบรวมวัตถุประสงค์ให้เด็กทราบ แล้วใช้กิจกรรมหลากหลายในการกระตุ้นหรือสร้างความสนใจ ได้แก่ การร้องเพลง การท่องคำคล้องจอง การสนทนาและการซักถาม จากนั้นผู้วิจัยเล่านิทานอีสป เพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่เรื่องที่จะเรียนต่อไป ซึ่งพบว่าทุกกิจกรรมเด็กมีความสนใจ ตอบคำถามและซักถามเกี่ยวกับกิจกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมการร้องเพลงในแผนที่ 1, 3 และ 5 เด็กให้ความร่วมมือและสนุกสนานในการทำกิจกรรมมาก และอยากให้มีบ่อย ๆ ในแผนต่อไป อีกกิจกรรมที่เด็กสนใจเป็นพิเศษคือ การเล่านิทาน เด็กทุกคนตั้งใจฟังนิทานทุกเรื่องเป็นอย่างดี ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ ก็ใช้ในการเตรียมเด็กให้พร้อมที่จะเรียนรู้ในขั้นต่อไปได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ

ในขั้นนี้ใช้เวลาในการดำเนินการประมาณ 15-20 นาที เริ่มจากให้เด็กแบ่งกลุ่มเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละเท่า ๆ กัน (โดยที่เด็ก ๆ เปลี่ยนกลุ่มตามวันที่กำหนด) แล้วสนทนาถึงตัวละครในเนื้อเรื่องและสอดแทรกพฤติกรรมทางสังคมด้านความร่วมมือในการทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม การช่วยเหลือและการแบ่งปัน จากนั้นให้เด็กกลุ่มที่แสดงใส่เครื่องแต่งกายตามบทบาทตัวละครของตนเองตามที่ได้วางแผนกันภายในกลุ่ม โดยครูและเพื่อนกลุ่มที่เป็นผู้ชมช่วยกันจัดฉากสถานการณ์จำลองเพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่องในนิทานอีสป เด็กในกลุ่มที่แสดงเริ่มแสดงละครตามบทบาทเนื้อเรื่องที่ครูเล่าตามความเข้าใจและความคิดของกลุ่มตนเอง โดยคุณครูช่วยกระตุ้นให้เด็กได้แสดงออกถึงพฤติกรรมต่าง ๆ ตามเนื้อหาในนิทานอีสปที่สอดแทรกพฤติกรรมช่วยเหลือและการแบ่งปัน ซึ่งผลของการจัดกิจกรรมในขั้นนี้ซึ่งถือเป็นขั้นที่สำคัญที่สุดคือเด็กส่วนใหญ่ให้ความสนใจในการปฏิบัติกิจกรรมตามบทบาทหน้าที่ค่อนข้างดี และแสดงพฤติกรรมทางสังคมออกมาให้เห็นบ้างในบางครั้ง ทั้งนี้อาจเนื่องจากเป็นช่วงแรกของการทำกิจกรรม ทำให้เด็กบางคนปรับตัวกับการทำกิจกรรมดังกล่าวยังไม่ได้ แต่

ในช่วงแผนที่ 5 และ 6 เด็กส่วนใหญ่ก็สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนและบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดี มีข้อสังเกตบางอย่างในแผนการจัดประสบการณ์ที่ 3 เด็กกลุ่มที่ได้รับมอบหมายให้แสดงสถานการณ์จำลอง ได้เสนอความคิดให้เด็กมีส่วนร่วมในการประดิษฐ์หรือสร้างสื่อหรือวัสดุอุปกรณ์เพิ่มเติมจากที่ครูเตรียมไว้ก่อนแล้ว ซึ่งถือเป็นข้อมูลสำคัญที่ครูจะได้นำไปพิจารณาหรือปรับใช้ต่อไป

ขั้นที่ 3 ขั้นวิเคราะห์และอภิปราย

ในขั้นนี้ถือเป็นขั้นตอนที่ต่อเนื่องจากขั้นดำเนินการ กล่าวคือเมื่อกลุ่มเพื่อนที่แสดงละครเสร็จเรียบร้อยแล้ว กลุ่มที่เป็นผู้ชมและกลุ่มผู้แสดงร่วมกันนำเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการแสดงของกลุ่มที่แสดงทั้งสิ่งที่ดีและสิ่งที่ควรพัฒนาเพิ่มเติมปรับปรุง ซึ่งผลการจัดกิจกรรมพบว่าในแผนการจัดประสบการณ์ที่ 1 และ 2 เด็กส่วนใหญ่ยังไม่กล้าแสดงความคิดเห็นนัก ครูจึงใช้คำถามกระตุ้นความคิดและอารมณ์ความรู้สึกเพื่อให้เด็กกล้าคิดและกล้าอภิปราย ส่วนในช่วงหลัง ๆ เด็กเริ่มมีความมั่นใจในการคิดและร่วมอภิปรายมากขึ้น ทำให้การดำเนินกิจกรรมเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุป

ในขั้นนี้เป็นขั้นสุดท้ายของการจัดกิจกรรม ใช้เวลาประมาณ 5 นาที โดยเด็กและครูร่วมกันสรุปเนื้อเรื่องของนิทานและการทำกิจกรรม เพื่อสอดแทรกพฤติกรรมทางสังคมด้านความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม การช่วยเหลือ และการแบ่งปัน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการใช้คำถามและร่วมกันอภิปรายเพื่อหาข้อสรุปในแต่ละครั้ง ผลการจัดกิจกรรมพบว่าเด็กส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี และได้ข้อสรุปตามวัตถุประสงค์ของการจัดประสบการณ์ในแต่ละชั่วโมง

2.2 การดำเนินการ ในช่วงที่ 2 (แผนการจัดประสบการณ์ที่ 7-12)

การปฏิบัติตามแผนการจัดประสบการณ์ส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคม โดยใช้การเล่านิทานอีสปประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง ในช่วงที่ 2 ผู้วิจัยทำการทดลองจากแผนการจัดประสบการณ์ที่ 7-12 ประกอบด้วย หน่วยเด็กดีมีน้ำใจ แผนการจัดประสบการณ์ที่ 7 เรื่อง สุนัขจิ้งจอกกับบ่อน้ำ แผนการจัดประสบการณ์ที่ 8 เรื่อง สุนัขจิ้งจอกอกตัญญู แผนการจัด

ประสบการณ์ที่ 9 เรื่อง กบกับหนู และหน่วยการอยู่ร่วมกัน แผนการจัดประสบการณ์ที่ 10 เรื่อง มดกับนกเขา แผนการจัดประสบการณ์ที่ 11 เรื่อง สุนัขจิ้งจอกกับลา และแผนการจัด ประสบการณ์ที่ 12 เรื่อง สุนัขจิ้งจอกกับนกกระสา หลังปฏิบัติตามกิจกรรมในช่วงที่ 2 สิ้นสุด ลง ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบท้ายช่วงที่ 2 เกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคม 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความร่วมมือ การแบ่งปันและด้านความช่วยเหลือ ด้านละ 2 ข้อ รวมทั้งสิ้นจำนวน 6 ข้อ ซึ่งได้ ดำเนินการสร้างตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ สรุปผลการปฏิบัติได้ดังนี้คือ

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ

ขั้นเตรียมการหรือขั้นนำ ใช้เวลาในการปฏิบัติกิจกรรมประมาณ 3-5 นาที ในขั้นนี้ ผู้วิจัยนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการบอกวัตถุประสงค์ให้เด็กทราบ แล้วใช้กิจกรรมหลากหลายในการกระตุ้นหรือเร้าความสนใจ ได้แก่ การร้องเพลงประกอบท่าทาง การท่องคำคล้องจอง การ สบทนาและอวสานจบลงให้ผู้วิจัยแล้วบิณฑบาตเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่เรื่องที่จะเรียนต่อไป ซึ่ง พบว่าทุกกิจกรรมเด็กมีความสนใจ กระตือรือร้นในการสนทนา ซักถามแสดงความคิดเห็นและ ตอบคำถามเกี่ยวกับกิจกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมที่เด็กชอบมากคือ การร้องเพลงและทำ ท่าทางประกอบในแผนที่ 9, 10 และ 12 เด็กให้ความร่วมมือทำท่าทางประกอบกระ โดด โดด เต้นด้วยความสนุกสนาน และการท่องคำคล้องจองประกอบการแสดงท่าทาง ในแผนที่ 7,8 และ 11 ในการทำกิจกรรมแต่ละครั้ง ถ้าเป็นความต้องการและเป็นความสนใจของเด็ก ก็จะทำให้ เด็กทุกคนมีความสุขในการร่วมกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน และอยากให้มีบ่อย ๆ ในแผน ต่อไป อีกกิจกรรมที่เด็กสนใจเป็นพิเศษคือ การเล่านิทาน เด็กทุกคนตั้งใจฟังนิทานทุกเรื่องเป็น อย่างดี ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ ก็ใช้ในการเตรียมเด็กให้พร้อมที่จะเรียนรู้ในขั้นต่อไปได้

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ

ในขั้นนี้ใช้เวลาในการดำเนินการประมาณ 15-20 นาที เริ่มจากให้เด็กแบ่งกลุ่มเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มผู้แสดงและกลุ่มผู้ชม (โดยที่เด็ก ๆ เปลี่ยนกลุ่มตามวันที่กำหนด) แล้วสนทนาถึง ตัวละครในเรื่องและสอดแทรกพฤติกรรมทางสังคมด้านความร่วมมือในการทำกิจกรรม ร่วมกันเป็นกลุ่ม การช่วยเหลือ และการแบ่งปัน จากนั้นให้เด็กกลุ่มที่แสดงใส่เครื่องแต่งกาย หรือสวมที่คาดศีรษะตามบทบาทตัวละครของตนเองตามที่ได้วางแผนกันภายในกลุ่ม โดยครู

และเพื่อนกลุ่มที่เป็นผู้ชมช่วยกันจัดฉากสถานการณ์จำลองเพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่องในนิทานอีสป เด็กในกลุ่มที่แสดงเริ่มแสดงละครตามบทบาทเนื้อเรื่องที่ครูเล่าตามความเข้าใจและความคิดของกลุ่มตนเอง โดยคุณครูช่วยกระตุ้นให้เด็กได้แสดงออกถึงพฤติกรรมต่าง ๆ ตามเนื้อหาในนิทานอีสปที่สอดคล้องพฤติกรรมกรรมการช่วยเหลือและ การแบ่งปัน ซึ่งผลของการจัดกิจกรรมในขั้นนี้ซึ่งถือเป็นขั้นที่สำคัญที่สุดคือเด็กส่วนใหญ่ให้ความสนใจในการปฏิบัติกิจกรรมตามบทบาทหน้าที่ค่อนข้างดี และแสดงพฤติกรรมทางสังคมออกมาให้เห็นได้ชัดเจนในการปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกัน ช่วยเหลือเพื่อนในการทำกิจกรรมและการมีน้ำใจแบ่งปันหยิบยื่นสิ่งของให้เพื่อน ทำให้เด็กเริ่มปรับตัวเข้ากับเพื่อนและอยากให้ผู้อื่นยอมรับในการทำงานของตนเอง ในการทำกิจกรรมแผนที่ 7 เด็กยังขาดความมั่นใจในการแสดงออก ทำให้ขั้นตอนล่าช้าใช้เวลามาก อาจเป็นเพราะการปรับตัวในช่วงแรก ๆ แต่ในช่วงแผนที่ 8 และ 9 เด็กส่วนใหญ่ก็สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนและบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดีจากการประดิษฐ์หรือสร้างสื่อหรือวัสดุอุปกรณ์ในการแสดงที่ครูเตรียมไว้เป็นกระดาษ เช่นที่คาดศีรษะตัวสัตว์ในละครที่ใช้บ่อย ๆ มีข้อสังเกตในแผนการจัดประสบการณ์ที่ 7 และ 9 ละครจะเป็นสัตว์ตัวเดียวกันคือสุนัขจิ้งจอก เด็กกลุ่มที่ได้รับมอบหมายให้แสดงสถานการณ์จำลอง ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อให้แข็งแรงและสะดวกในการหยิบใช้ ซึ่งถือเป็นข้อมูลสำคัญที่ครูจะได้นำไปพิจารณาหรือจัดเตรียมสื่อไว้ใช้ประกอบการแสดงต่อไป

ขั้นที่ 3 ขั้นวิเคราะห์และอภิปราย

ในขั้นนี้ถือเป็นขั้นตอนที่ต่อเนื่องจากขั้นดำเนินการ กล่าวคือเมื่อกลุ่มเพื่อนที่แสดงละครเสร็จเรียบร้อยแล้ว กลุ่มที่เป็นผู้ชมและกลุ่มผู้แสดงร่วมกันนำเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการแสดงของกลุ่มที่แสดงทั้งสิ่งที่ดีและสิ่งที่ควรพัฒนาเพิ่มเติมปรับปรุง ซึ่งผลการจัดกิจกรรมพบว่าในแผนการจัดประสบการณ์ที่ 7 เด็กส่วนใหญ่ยังไม่กล้าแสดงออกนัก ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ครูต้องใช้คำพูดยกย่องชมเชย และเสริมแรง เพื่อให้เด็กกล้าแสดงออก ส่วนในช่วงหลัง ๆ เด็กเริ่มมีความมั่นใจมากขึ้น กล้าพูดกล้าแสดงออก โดยสังเกตได้จากการแสดงสีหน้าท่าทางยิ้มแย้มแจ่มใสและเมื่อเพื่อน ๆ ที่เป็นกลุ่มผู้ชมปรบมือให้กำลังใจ ทำให้การดำเนินกิจกรรมเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเด็กร่วมกิจกรรมได้อย่างมีความสุข

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุป

ในขั้นนี้เป็นขั้นสุดท้ายของการจัดกิจกรรม ใช้เวลาประมาณ 5 นาที โดยเด็กและครู ร่วมกันสรุปเนื้อเรื่องของนิทานและการทำงาน เพื่อสอดแทรกพฤติกรรมทางสังคมด้าน ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม การช่วยเหลือ และการแบ่งปันซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการ สนทนาโต้ตอบ แสดงความคิดเห็น การใช้คำถามและร่วมกันอภิปรายเพื่อหาข้อสรุปในแต่ละ ครั้ง ผลการจัดกิจกรรมพบว่าเด็กส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี และได้ข้อสรุปตามวัตถุประสงค์ของการจัดประสบการณ์ในแต่ละชั่วโมง

2.3 การดำเนินการในช่วงที่ 3 (แผนการจัดประสบการณ์ที่ 13-18)

การปฏิบัติตามแผนการจัดประสบการณ์ส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคม โดยใช้ การเล่านิทานอีสปประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง ในช่วงที่ 3 ผู้วิจัยทำการทดลองจาก แผนการจัดประสบการณ์ที่ 13-18 ประกอบด้วย หน่วยโลกสวยด้วยมือเรา แผนการจัด ประสบการณ์ที่ 13 เรื่อง ปลาโลมากับสิงโต แผนการจัดประสบการณ์ที่ 14 เรื่อง สุนัขผู้ ซื่อสัตย์ แผนการจัดประสบการณ์ที่ 15 เรื่อง กวางป่ากับพวงองุ่น และหน่วยร่วมด้วยช่วยกัน แผนการจัดประสบการณ์ที่ 16 เรื่อง วัวสามสหาย แผนการจัดประสบการณ์ที่ 17 เรื่อง สุนัข จิ้งจอกกับคนตัดไม้ และแผนการจัดประสบการณ์ที่ 18 เรื่อง ปลาใหญ่กับปลาเล็ก หลังปฏิบัติ ตามกิจกรรมในช่วงที่ 3 สิ้นสุดลง ผู้วิจัยได้ทำการประเมินท้ายช่วงที่ 3 เกี่ยวกับพฤติกรรมทาง สังคม 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความร่วมมือการแบ่งปันและด้านความช่วยเหลือ ด้านละ 2 ข้อ รวม ทั้งสิ้นจำนวน 6 ข้อ ซึ่งได้ดำเนินการสร้างตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ สรุปผลการปฏิบัติได้ ดังนี้คือ

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ

ขั้นเตรียมการหรือขั้นนำ ใช้เวลาในการปฏิบัติกิจกรรมประมาณ 3-5 นาที ในขั้นนี้ ผู้วิจัยนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการบอกวัตถุประสงค์ให้เด็กทราบ แล้วใช้กิจกรรมหลากหลาย ใน การกระตุ้นหรือเร้าความสนใจที่เด็กส่วนใหญ่ชอบ ได้แก่ การร้องเพลงประกอบท่าทางและ การท่องคำคล้องจองประกอบท่าทางในแต่ละแผน ทั้งการสนทนาและซักถาม จากนั้นผู้วิจัยเล่า นิทานอีสป เพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่เรื่องที่จะเรียนต่อไป ซึ่งพบว่าทุกกิจกรรมเด็กมีความสนใจ ร่วม

สนทนาได้ตอบสนองความคิดเห็น ซักถามเกี่ยวกับกิจกรรมและตอบคำถาม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กิจกรรม การร้องเพลงประกอบท่าทางในทุกแผนการจัดประสบการณ์ ทำให้เด็กทุกคนมีความสุขในการร่วมกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน และอยากปฏิบัติซ้ำ ๆ หลายรอบ ทำให้เด็กมีความกระตือรือร้นสนใจกิจกรรมการเล่านิทาน เด็กทุกคนตั้งใจฟังนิทานทุกเรื่องเป็นอย่างดี เป็นการเตรียมเด็กให้พร้อมที่จะเรียนรู้ในขั้นต่อไป

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ

ในขั้นนี้ใช้เวลาในการดำเนินการประมาณ 15-20 นาที เริ่มจากให้เด็กแบ่งกลุ่มเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่แสดงสถานการณ์จำลองและกลุ่มที่เป็นผู้ชม (โดยที่เด็ก ๆ เปลี่ยนกลุ่มตามวันที่กำหนด) แล้วสนทนาถึงตัวละครในเรื่องและสอดแทรกพฤติกรรมทางสังคมด้านความร่วมมือในการทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม การช่วยเหลือ และการแบ่งปัน จากนั้นให้เด็กกลุ่มที่แสดงใส่เครื่องแต่งกายตามบทบาทตัวละครของตนเองตามที่ได้วางแผนกันภายในกลุ่ม โดยครูและเพื่อนกลุ่มที่เป็นผู้ชมช่วยกันจัดฉากสถานการณ์จำลองเพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่องในนิทานอีสป เด็กในกลุ่มที่แสดงเริ่มแสดงละครตามบทบาทเนื้อเรื่องที่ครูเล่าตามความเข้าใจและความคิดของกลุ่มตนเอง โดยคุณครูช่วยกระตุ้นให้เด็กได้แสดงออกถึงพฤติกรรมต่าง ๆ ตามเนื้อหาในนิทานอีสปที่สอดแทรกพฤติกรรมช่วยเหลือ และการแบ่งปัน ซึ่งผลของการจัดกิจกรรมในขั้นนี้ซึ่งถือเป็นขั้นที่สำคัญที่สุดคือเด็กส่วนใหญ่ให้ความสนใจในการปฏิบัติกิจกรรมตามบทบาทหน้าที่ค่อนข้างดีมาก ทำตามข้อตกลงร่วมกันรับบทบาทหน้าที่ของตนเอง ห่วงให้กำลังใจเพื่อนที่ทำกิจกรรม หยิบส่งอุปกรณ์ช่วยเหลือเพื่อนเมื่อเพื่อนต้องการ พฤติกรรมของเด็กเริ่มมีการแสดงพฤติกรรมทางสังคมออกมาให้เห็นอย่างเด่นชัดในขณะร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เนื่องจากเด็กทุกคนได้ลงมือปฏิบัติจริง และมีการกระทำอยู่บ่อย ๆ มีข้อสังเกตในแผน ที่ 14,15,16 และ 17 ด้านสถานที่การจัดฉากจะไม่เสียเวลามากเพราะสภาพบรรยากาศเป็นป่าไม้ ส่วนมากสัตว์ในละครเป็นสัตว์บก แต่ในช่วงแผนที่ 13 และ 18 เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับสัตว์น้ำ เด็กต้องเสียเวลาในการเปลี่ยนฉากเพื่อให้บรรยากาศเอื้อต่อการจัดสถานการณ์จำลอง ซึ่งในแต่ละแผนเด็กทุกคนปฏิบัติตามขั้นตอนและบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้เป็นอย่างดี

ขั้นที่ 3 ขั้นวิเคราะห์และอภิปราย

ในขั้นนี้ถือเป็นขั้นตอนที่ต่อเนื่องจากขั้นดำเนินการ กล่าวคือเมื่อกลุ่มเพื่อนที่แสดงละครเสร็จเรียบร้อยแล้ว กลุ่มที่เป็นผู้ชมและกลุ่มผู้แสดงร่วมกันนำเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการแสดงของกลุ่มที่แสดงทั้งสิ่งที่ดีและสิ่งที่ควรพัฒนาเพิ่มเติมปรับปรุงซึ่งผลการจัดกิจกรรมพบว่าในแผนการจัดประสบการณ์ที่ 13,14,15,16 และ 17 เด็ก ๆ ชอบเพราะเนื้อหาของนิทานที่มีเรื่องราวสั้น ๆ ตัวละครเป็นสัตว์ที่เด็ก ๆ ประทับใจ โดยเฉพาะแผนที่ 16 เรื่อง วิวสามสหายเน้นเรื่อง การอยู่ร่วมกันด้วยความรักสามัคคี เด็กจะชอบมากเรียกร้องอยากแสดงอีกครั้ง แต่ในแผนที่ 18 จะเป็นเรื่องราวซับซ้อน เด็กไม่กล้าแสดงความคิดเห็นนัก ครูต้องใช้คำถามกระตุ้นความคิดและการสนทนาซักถามเพื่อให้เด็กกล้าคิดและกล้าอภิปรายในช่วงหลัง ๆ เด็กเริ่มมีความมั่นใจในการคิดและร่วมอภิปรายมากขึ้น เข้าใจบทบาทและกล้าแสดง ทำให้การดำเนินกิจกรรมเป็นไปด้วยความเรียบร้อยดี

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุป

ในขั้นนี้เป็นขั้นสุดท้ายของการจัดกิจกรรม ใช้เวลาประมาณ 5 นาที โดยเด็กและครูร่วมกันสรุปเนื้อเรื่องของนิทานและการทำงาน เพื่อสอดแทรกพฤติกรรมทางสังคมด้านความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม การช่วยเหลือ และการแบ่งปันซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการใช้คำถาม แสดงความคิดเห็นและร่วมกันอภิปรายเพื่อหาข้อสรุปในแต่ละครั้ง ผลการจัดกิจกรรมพบว่า เด็กส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี และได้ข้อสรุปตามวัตถุประสงค์ของการจัดประสบการณ์ในแต่ละชั่วโมง

3. ขั้นสังเกต (Observe)

3.1 การดำเนินการในช่วงที่ 1 (แผนการจัดประสบการณ์ที่ 1-6)

3.1.1 การสังเกตของผู้วิจัย

การสังเกตของผู้วิจัยจากการบันทึกผลหลังการจัดประสบการณ์ พบว่าเด็กให้ความสนใจและกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม แผนการจัดประสบการณ์บางแผนใช้เวลามากกว่าที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องจากเด็กยังไม่คุ้นเคยกับการจัดประสบการณ์ในรูปแบบนี้คือนักเรียนต้องได้ร่วมมือกันคิด ปฏิบัติจริง มีการแบ่งกลุ่มปรึกษาหารือ ความคล่องแคล่วใน

การทำกิจกรรม จึงมีน้อย แต่ผลที่ได้จากการทำกิจกรรมทำให้เด็กมีความสุข สนุกสนาน และที่สำคัญคือเกิดพฤติกรรมทางสังคม ทั้งด้านความร่วมมือในการทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม การช่วยเหลือ และการแบ่งปัน

3.1.2 การสังเกตของผู้ช่วยวิจัย

การสังเกตของผู้ช่วยวิจัยจากแบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคมของเด็กและแบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูในระหว่างจัดประสบการณ์ ผลการสังเกตของผู้ช่วยวิจัยโดยภาพรวมพบว่าพฤติกรรมทางสังคมของเด็กอยู่ในระดับพอใช้และพฤติกรรมการสอนของครูอยู่ในระดับมากตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านพฤติกรรมทางสังคมของเด็ก จากการสังเกตจำนวน 6 ครั้ง ได้แก่ พฤติกรรมด้านความร่วมมือ การช่วยเหลือ และการแบ่งปัน ส่วนมากเด็กแสดงพฤติกรรมดังกล่าว อยู่ในระดับพอใช้ และเมื่อพิจารณาพฤติกรรมที่แสดงถึงพฤติกรรมทางสังคมของเด็กในช่วงที่ 1 พบว่า

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ด้านความร่วมมือ เด็กแสดงพฤติกรรมที่ค่อนข้างชัดเจน ได้แก่ การทำตามข้อตกลงเบื้องต้นทั้งของกลุ่มและของห้องเรียน รวมทั้งการทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ

ด้านการช่วยเหลือ พฤติกรรมที่เด็กแสดงให้เห็น ได้แก่ การร่วมเตรียมวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการทำกิจกรรม การช่วยเหลือเพื่อนในการทำกิจกรรม และการช่วยกันเก็บของหรืออุปกรณ์เข้าที่เมื่อเลิกใช้แล้ว

ด้านการแบ่งปัน พฤติกรรมที่เด็กแสดงให้เห็น ได้แก่ การหยิบหรือส่งอุปกรณ์ของตนให้เพื่อนเมื่อเพื่อนต้องการ การแบ่งของให้เพื่อน รวมทั้งการให้เพื่อนยืมของเล่นของใช้ต่าง ๆ

ด้านพฤติกรรมการสอนของครู จากการสังเกตจำนวน 6 ครั้ง ทั้งขั้นเตรียมการ ขั้นดำเนินการสอน การสรุปทบทวน การวัดและประเมินผล การใช้สื่อการสอน การปกครองชั้นเรียนและบุคลิกภาพของครู พบว่าครูมีพฤติกรรมในภาพรวมในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากครูมีการเตรียมการก่อนสอนไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ ทำให้การดำเนินการสอนในชั้นเรียนไม่ค่อยมีปัญหามากนัก อย่างไรก็ตามก็ยังมีข้อเสนอแนะในด้านบุคลิกภาพบางอย่างได้แก่ การ

ตรง ต่อเวลา ทั้งนี้อาจเนื่องจากการเป็นช่วงแรกของการดำเนินการทดลอง ทำให้ทั้งครูและเด็กยังปรับตัวยังไม่ได้มากนัก แต่ในช่วงชั่วโมงหลัง ๆ ของช่วงก็สามารถควบคุมเวลาได้ดีขึ้น

3.1.3 การสัมภาษณ์เด็ก

จากการสัมภาษณ์เด็กในช่วงที่ 1 จำนวน 5 คน พบว่า เด็กส่วนใหญ่ชอบการจัดประสบการณ์โดยใช้การเล่านิทานอีสปประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง ทั้งนี้เนื่องจากเด็กเห็นว่าตนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ตลอดจนได้ทำอะไรที่หลากหลายและทำงานร่วมกับเพื่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้ฟังนิทานที่สนุกสนานตื่นเต้น น่าติดตามและได้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์จากนิทานต่อการนำไปใช้ในชีวิตจริง จากการสัมภาษณ์นิทานที่เด็กชอบมากที่สุดพบว่าเด็กชอบทุกเรื่อง ทั้งนี้เนื่องจากตัวละครเป็นสัตว์ และมีจำนวนน้อยทำให้จดจำได้ง่าย และที่สำคัญคือมีคติสอนใจที่นำไปใช้ได้ ส่วนด้านการจัดกิจกรรมการสอนส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีและดีพอ

3.1.4 การประเมินย่อยท้ายช่วงที่ 1

หลังจากสิ้นสุดการจัดประสบการณ์ในแผนการจัดประสบการณ์ที่ 1-6 แล้ว ผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินพฤติกรรมทางสังคมท้ายช่วงที่ 1 โดยกำหนดการประเมินเป็นชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 6 ข้อ 6 คะแนน โดยแบ่งตามพฤติกรรมทางสังคมที่ต้องการวัดทั้ง 3 ด้าน ด้านละ 2 ข้อ 2 คะแนน ผลการประเมินปรากฏผลดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 สรุปผลการประเมินพฤติกรรมทางสังคมท้ายช่วงที่ 1

จำนวนเด็กทั้งหมด	คะแนนเต็ม	คะแนนสูงสุด	คะแนนต่ำสุด	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ
10	6	6	2	3.90	65

จากตารางที่ 4 พบว่า เด็กมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมทางสังคมในช่วงที่ 1 เท่ากับ 3.90 คิดเป็นร้อยละ 65

3.2 การดำเนินการในช่วงที่ 2 (แผนการจัดประสบการณ์ที่ 7-12)

3.2.1 การสังเกตของผู้วิจัย

การสังเกตของผู้วิจัยจากการบันทึกผลหลังการจัดประสบการณ์ พบว่า เด็กให้ความสนใจและกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม ในการจัดประสบการณ์ทุกแผนเด็กได้ปฏิบัติลงเล่นด้วยตนเองได้ฝึกกระบวนการต่าง ๆ เช่น การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การสื่อสาร การตัดสินใจ การแก้ปัญหาและการคิด เด็กมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ได้อย่างสนุกสนาน ทำให้เกิดพฤติกรรมทางสังคม ทั้งด้านความร่วมมือในการทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม การช่วยเหลือ และการแบ่งปัน

3.2.2 การสังเกตของผู้ช่วยวิจัย

การสังเกตของผู้ช่วยวิจัยจากแบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคมของเด็กและแบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูในระหว่างจัดประสบการณ์ ผลการสังเกตของผู้ช่วยวิจัย โดยภาพรวมพบว่าพฤติกรรมทางสังคมของเด็กอยู่ในระดับปานกลางและพฤติกรรมการสอนของครูอยู่ในระดับมากตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านพฤติกรรมทางสังคมของเด็ก จากการสังเกตจำนวน 6 ครั้ง ได้แก่ พฤติกรรมด้านความร่วมมือ การช่วยเหลือ และการแบ่งปัน ส่วนมากเด็กแสดงพฤติกรรมดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาพฤติกรรมที่แสดงถึงพฤติกรรมทางสังคมของเด็กในช่วงที่ 2 พบว่า

ด้านความร่วมมือ เด็กแสดงพฤติกรรมคล้ายกับช่วงที่ 1 ได้แก่ การทำตามข้อตกลง เบื้องต้นทั้งของกลุ่มและของห้องเรียนรวมทั้งการทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ แต่มีพฤติกรรมบางอย่างที่สังเกตได้เพิ่มเติม คือ การยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนและพร้อมทำกิจกรรมด้วยกัน

ด้านการช่วยเหลือ พฤติกรรมที่เด็กแสดงให้เห็นคล้ายกับช่วงที่ 1 เช่นกัน ได้แก่ การร่วมเตรียมวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการทำกิจกรรม การช่วยเหลือเพื่อนในการทำกิจกรรม และการช่วยกันเก็บของหรืออุปกรณ์เข้าที่เมื่อเลิกใช้แล้ว แต่มีพฤติกรรมที่สังเกตได้เพิ่มเติมหลายอย่าง ได้แก่ การพูดหรือแนะนำวิธีการหรือลงมือปฏิบัติกิจกรรมให้แก่เพื่อน รวมทั้งการพูดสนับสนุนหรือให้กำลังใจเพื่อนในการทำกิจกรรมด้วย

ด้านการแข่งขัน พฤติกรรมที่เด็กแสดงให้เห็น ได้แก่ การหยิบหรือส่งอุปกรณ์ของตนให้เพื่อนเมื่อเพื่อนต้องการ การแบ่งของให้เพื่อน รวมทั้งการให้เพื่อนยืมของเล่นของใช้ต่าง ๆ นอกจากนี้ยังพบว่าเด็กมีการพูดชักชวนให้เพื่อนร่วมใช้วัสดุอุปกรณ์ในการเล่นร่วมกันและชักชวนเพื่อนมาเล่นของเล่นหรือทำกิจกรรมร่วมกัน

ด้านพฤติกรรมการสอนของครู จากการสังเกตจำนวน 6 ครั้ง ทั้งชั้นเตรียมการ ชั้นดำเนินการสอน การสรุปบทเรียน การวัดและประเมินผล การใช้สื่อการสอน การปกครองชั้นเรียนและบุคลิกภาพของครู พบว่าครูมีพฤติกรรมในภาพรวมในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากครูมีการเตรียมการสอนไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ ทำให้การดำเนินการสอนในชั้นเรียนไม่ค่อยมีปัญหามากนัก อย่างไรก็ตามยังมีข้อเสนอแนะด้านสถานที่ในห้องเรียนยังไม่เหมาะสมเท่าที่ควร เพื่อช่วยให้การเล่นเป็นไปอย่างสะดวกและราบรื่น การสร้างบรรยากาศให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมต้องปรับเป็นที่โล่งไว้จัดฉากประกอบการแสดงสถานการณ์จำลองและจัดเก้าอี้ไว้เป็นที่นั่งให้ผู้ชม

3.2.3 การสัมภาษณ์เด็ก

จากการสัมภาษณ์เด็กในช่วงที่ 2 จำนวน 5 คน พบว่า เด็กส่วนใหญ่ชอบการจัดประสบการณ์โดยใช้การเล่นบทบาทสมมติประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง ทั้งนี้เนื่องจากเด็กเห็นว่าตนได้สวมบทบาทตัวละครที่ชอบในการแสดงสถานการณ์จำลอง มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมตลอดจนได้ทำอะไรที่หลากหลายและทำงานร่วมกับเพื่อน ๆ ด้วยความสนุกสนาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้ฟังนิทานที่สนุกสนาน ตื่นเต้น น่าติดตามและได้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์จากนิทานต่อการนำไปใช้ในชีวิตจริง จากการสัมภาษณ์นิทานที่เด็กชอบมากที่สุดพบว่าเด็กชอบทุกเรื่อง ทั้งนี้เนื่องจากเนื้อหานิทานสั้น ๆ ฟังแล้วเข้าใจง่าย ทั้งชอบตัวละครที่เป็นสัตว์ และมีจำนวนน้อยทำให้จดจำได้ง่าย และที่สำคัญคือมีคติสอนใจที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ส่วนด้านการจัดกิจกรรมการสอนส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีและเด็กพอใจ

3.2.4 การประเมินช้อยท์ายช่วงที่ 2

หลังจากสิ้นสุดการจัดประสบการณ์ในแผนการจัดประสบการณ์ที่ 7-12 แล้ว ผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินพฤติกรรมทางสังคมท้ายช่วงที่ 2 โดยกำหนดการประเมินเป็นชนิด

เลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 6 ข้อ 6 คะแนน โดยแบ่งตามพฤติกรรมทางสังคมที่ต้องการวัดทั้ง 3 ด้าน ด้านละ 2 ข้อ 2 คะแนน ผลการประเมินปรากฏผลดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 สรุปผลการประเมินพฤติกรรมทางสังคมท้ายช่วงที่ 2

จำนวนเด็กทั้งหมด	คะแนนเต็ม	คะแนนสูงสุด	คะแนนต่ำสุด	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ
10	6	6	3	4.50	75

จากตารางที่ 5 พบว่าเด็กมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 จากคะแนนเต็ม 6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75

3.3 การดำเนินการในช่วงที่ 3 (แผนการจัดประสบการณ์ที่ 13-18)

3.3.1 การสังเกตของผู้วิจัย

การสังเกตของผู้วิจัยจากการบันทึกผลหลังการจัดประสบการณ์ พบว่าเด็ก

ให้ความสนใจและกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม ดำเนินกิจกรรมได้ถูกต้องตรงตามแผนการจัดประสบการณ์ ส่วนใหญ่ใช้เวลาได้เหมาะสม แต่บางแผนใช้เวลามากกว่าที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องจากเรื่องราวในสถานการณ์ซับซ้อน เด็กยังไม่เข้าใจบทบาทของการเล่นเป็นตัวละครและการตัดสินใจ เมื่อได้รับคำแนะนำจากครูเด็กก็สามารถแก้ปัญหาได้ ผลที่ได้รับจากการทำกิจกรรมทำให้เด็กปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสนุกสนานและมีความสุข ที่สำคัญคือเกิดพฤติกรรมทางสังคม ทั้งด้านความร่วมมือในการทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม การช่วยเหลือ และการแบ่งปัน

3.3.2 การสังเกตของผู้ช่วยวิจัย

การสังเกตของผู้ช่วยวิจัยจากแบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคมของเด็กและแบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูในระหว่างจัดประสบการณ์ ผลการสังเกตของผู้ช่วยวิจัยโดยภาพรวมพบว่าพฤติกรรมทางสังคมของเด็กอยู่ในระดับดีมากและพฤติกรรมการสอนของครูอยู่ในระดับมากตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านพฤติกรรมทางสังคมของเด็ก

จากการสังเกตจำนวน 6 ครั้ง ได้แก่พฤติกรรมด้านความร่วมมือ การช่วยเหลือ และการแบ่งปัน ส่วนมากเด็กแสดงพฤติกรรมดังกล่าวอยู่ในระดับดีมาก และเมื่อพิจารณาพฤติกรรมที่แสดงถึงพฤติกรรมทางสังคมของเด็กในช่วงที่ 3 พบว่ามีลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออกในด้านต่าง ๆ คล้ายกับในช่วงที่ 1 และ 2 ที่ผ่านมาแต่ยังมีพฤติกรรมที่แสดงออกบางอย่างเพิ่มเติม ดังนี้

ด้านความร่วมมือ พฤติกรรมที่เด็กแสดงออก ได้แก่ การทำตามข้อตกลงเบื้องต้นทั้งของกลุ่มและของห้องเรียน การทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจ การยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนและพร้อมทำกิจกรรมด้วยกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เด็กรู้จักการร่วมมือกันในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นอย่างดี

ด้านการช่วยเหลือ พฤติกรรมที่เด็กแสดงออก ได้แก่ การร่วมเตรียมวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการทำกิจกรรม การช่วยเหลือเพื่อนในการทำกิจกรรม การช่วยกันเก็บของหรืออุปกรณ์เข้าที่เมื่อเลิกใช้แล้ว การพูดหรือแนะนำวิธีการหรือลงมือปฏิบัติกิจกรรมให้แก่เพื่อน การพูดสนับสนุนหรือให้กำลังใจเพื่อนในการทำกิจกรรม นอกจากนี้เด็กยังรู้จักให้อภัยเพื่อนเมื่อเพื่อนทำผิดพลาดด้วย แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมทางสังคมด้านการช่วยเหลือของเด็ก อยู่ในระดับดีมาก

ด้านการแบ่งปัน พฤติกรรมที่เด็กแสดงออก ได้แก่ การหยิบหรือส่งอุปกรณ์ของตนให้เพื่อนเมื่อเพื่อนต้องการ การแบ่งของให้เพื่อน การให้เพื่อนยืมของเล่นของใช้ต่าง ๆ การพูดชักชวนให้เพื่อนร่วมใช้วัสดุอุปกรณ์ในการเล่นร่วมกัน การชักชวนเพื่อนมาเล่นของเล่นหรือทำกิจกรรมร่วมกัน นอกจากนี้ยังพบว่าเด็กบางคนให้เพื่อนเล่นหรือทำกิจกรรมก่อนตนเอง และเล่นของเล่น โดยผลัดเปลี่ยนกันเล่นด้วย แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมทางสังคมของเด็กด้านการแบ่งปัน อยู่ในระดับดีมากเช่นกัน

ด้านพฤติกรรมการสอนของครู จากการสังเกตจำนวน 6 ครั้งทั้งชั้นเตรียมการ ชั้นดำเนินการสอน การสรุปบทเรียน การวัดและประเมินผล การใช้สื่อการสอน การปกครองชั้นเรียนและบุคลิกภาพของครู พบว่าครูมีพฤติกรรมในภาพรวมในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากครูมีการเตรียมการก่อนสอนไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ ทำให้การดำเนินการสอนในชั้นเรียนไม่ค่อยมีปัญหามากนัก อย่างไรก็ตามก็ยังมีข้อเสนอแนะในด้านการปกครองชั้นเรียนบางอย่าง

ได้แก่การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน ได้นำเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องจากการปรับเปลี่ยนฉากของ การดำเนินการทดลอง ทำให้เสียเวลาไปบ้าง แต่ก็สามารถควบคุมเวลาได้ดีขึ้น

3.3.3 การสัมภาษณ์เด็ก

จากการสัมภาษณ์เด็กในช่วงที่ 1 จำนวน 5 คน พบว่า เด็กส่วนใหญ่ชอบการจัดประสบการณ์โดยใช้การเล่านิทานอีสปประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง ทั้งนี้เนื่องจากเด็กเห็นว่า ตนเองได้ลงมือปฏิบัติจริง กล้าคิด กล้าทำ แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้และได้แสดงความคิดเห็นร่วมกับครูและเพื่อนทั้งได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ตลอดจนได้ทำอะไรที่หลากหลายและทำงานร่วมกับเพื่อน ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ได้ฟังนิทานที่สนุกสนาน ตื่นเต้น น่าติดตามและได้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์จากนิทานต่อการนำไปใช้ในชีวิตจริง จากการสัมภาษณ์นิทานที่เด็กชอบมากที่สุดพบว่าเด็กชอบทุกเรื่องที่ชอบมากที่สุดคือเรื่อง วิวสามสหาย ทั้งนี้เนื่องจากเป็นเรื่องราวที่สั้น ง่ายง่ายไปแต่ซับซ้อนตัวละครเป็นสัตว์ และมีจำนวนน้อย

สนุกสนานตื่นเต้น และที่สำคัญคือมีคติสอนใจที่นำไปใช้ได้ ส่วนด้านการจัดกิจกรรมการสอนส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีและเด็กพอใจมาก

3.3.4 การประเมินย่อยท้ายช่วงที่ 3

หลังจากสิ้นสุดการจัดประสบการณ์ในแผนการจัดประสบการณ์ที่ 13-18 แล้วผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินพฤติกรรมทางสังคมท้ายช่วงที่ 3 โดยกำหนดการประเมินเป็นชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 6 ข้อ 6 คะแนน โดยแบ่งตามพฤติกรรมทางสังคมที่ต้องการวัดทั้ง 3 ด้าน ด้านละ 2 ข้อ 2 คะแนน ผลการประเมินปรากฏผลดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 สรุปผลการประเมินพฤติกรรมทางสังคมท้ายช่วงที่ 3

จำนวนเด็กทั้งหมด	คะแนนเต็ม	คะแนนสูงสุด	คะแนนต่ำสุด	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ
10	6	6	4	5.20	86.67

จากตารางที่ 6 พบว่า เด็กมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.20 จากคะแนนเต็ม 6 คะแนน คิดเป็น ร้อยละ 86.67

4. ขั้นตอนผลการปฏิบัติ (Reflect)

ผู้วิจัยได้สะท้อนผลการปฏิบัติจากข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้ ทั้งด้วยวิธีการสังเกต จดบันทึก สัมภาษณ์และทดสอบ แล้วนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดประสบการณ์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จนกว่าจะได้กิจกรรมการจัดประสบการณ์ที่มีประสิทธิภาพตามต้องการ ซึ่งผลการวิจัยในแต่ละช่วงมีดังนี้

4.1 การดำเนินการในช่วงที่ 1 (แผนการจัดประสบการณ์ที่ 1-6)

ผู้วิจัยนำผลจากขั้นการสังเกต โดยการรวบรวมปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่าง การปฏิบัติการวิจัยในช่วงที่ 1 และการแก้ปัญหา เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาการปฏิบัติ ในช่วงที่ 2 รายละเอียดดังตารางที่ 7

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ตารางที่ 7 ปัญหาที่พบระหว่างปฏิบัติการวิจัยในช่วงที่ 1 และแนวทางแก้ไข
Rajabhat Mahasarakham University

ปัญหาที่พบ	แนวทางแก้ไข
1. การควบคุมเวลาในการทำกิจกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงแรก ๆ ของการปฏิบัติการวิจัย ทำให้การดำเนินกิจกรรมในแต่ละขั้นล่าช้าไปด้วย	ยืดหยุ่นเวลาในแต่ละขั้นให้สามารถดำเนินการได้ครบทุกขั้นตอน ตลอดจนควบคุมเวลาในขั้นต่างๆ ให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้ ทั้งนี้ในช่วงท้าย ๆ ก็สามารถควบคุมเวลาได้
2. เด็กบางคนไม่เข้าใจขั้นตอนในการทำกิจกรรม ทำให้ไม่สามารถร่วมกิจกรรมกับเพื่อนได้	ครูทบทวนขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมและอธิบายบทบาทหน้าที่ของเด็กอีกครั้งจนเข้าใจ ตลอดจนกระตุ้นให้เด็กตระหนักถึงความสำคัญของความร่วมมือ การช่วยเหลือ และการแบ่งปัน ทำให้กิจกรรมสามารถดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย

ปัญหาที่พบ	แนวทางแก้ไข
3. เด็กบางคนไม่กล้าแสดงออก ทั้งในด้านการแสดงความคิดเห็น และการแสดงตามบทบาทที่ได้รับมอบหมาย ทำให้การดำเนินกิจกรรมไม่ต่อเนื่องเท่าที่ควร	ครูคอยกระตุ้นให้เด็กกล้าแสดงออกในทุกด้าน ทั้งนี้การแสดงออกดังกล่าวจะได้รับการชมเชยจากครูอย่างเหมาะสม ทำให้เด็กมีความกล้ามากขึ้น ซึ่งส่งผลต่อการดำเนินกิจกรรมด้วย
4. สื่อไม่เหมาะสม(เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแผนที่ 1 และ 2 เนื่องจากมีจำนวนมากเกินไป ทำให้การดำเนินกิจกรรมขาดความต่อเนื่องและใช้เวลานานกว่าที่กำหนดไว้	ให้สื่อเท่าที่จำเป็น และสื่อความหมายให้เด็กเข้าใจได้ง่าย โดยครูใช้เฉพาะที่คาดคะเนตามบทบาทที่แสดงในนิทาน และเสื้อผ้าเท่าที่จำเป็นและสื่อความหมายได้ ทำ
	ให้กระชับเวลาในการเตรียมการได้ ทำให้ดำเนินกิจกรรมในชั้นอื่นได้อย่างต่อเนื่องเหมาะสม

4.2 การดำเนินการในช่วงที่ 2 (แผนการจัดประสบการณ์ที่ 7-12)

ผู้วิจัยนำผลจาขั้นการสังเกต โดยการรวบรวมปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการปฏิบัติการวิจัยในช่วงที่ 2 และการแก้ปัญหาเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาการปฏิบัติในช่วงที่ 3 รายละเอียดดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ปัญหาที่พบระหว่างปฏิบัติการวิจัยในช่วงที่ 2 และแนวทางแก้ไข

ปัญหาที่พบ	แนวทางแก้ไข
<p>1. การปฏิบัติกิจกรรมในระยะแรก ๆ กลุ่มแสดงต้องใช้เวลาในการปรับตัว</p> <p>2. เด็กขาดความมั่นใจในตนเอง ไม่กล้าพูดและไม่กล้าแสดงออก</p>	<p>ครูต้องสร้างความคุ้นเคยกับเด็กอธิบายถึงขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมและจุดประสงค์ให้เด็กทุกคนเข้าใจ เพื่อให้เด็กตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตัวเองละครในเรื่อง ให้เกิดพฤติกรรมทางสังคมทั้ง 3 ด้าน</p> <p>ครูใช้คำพูดคอยกระตุ้น โน้มน้าวให้เด็กร่วมสนทนาได้ตอบ กล้าพูด กล้าแสดงออก ตลอดทั้งคอยให้กำลังใจด้วยการ</p>
<p>3. การแสดงและการจัดกิจกรรมในบางเรื่อง อาจใช้เวลาในการเตรียมมาก เพราะต้องให้เวลาผู้เล่นสถานการณ์จำลองและการอภิปรายผล</p> <p>4. สื่อหรืออุปกรณ์บางอย่างมีราคาแพง และสื่อตัวละครที่คาดศีรษะ โดยเฉพาะแผนที่ 7,8,11 และ 12 ใช้บ่อย ๆ ทำให้สื่อขาดชำรุด</p>	<p>เสริมแรง เช่น ยกย่องชมเชยด้วยคำพูดเพราะ ๆ หรือให้เพื่อน ๆ ปรบมือชื่นชมในการแสดงที่ประทับใจ</p> <p>เวลายืดหยุ่นได้บ้างตามความสนใจของเด็กในช่วงแรกโดยครูต้องคอยกระตุ้นชี้แนะควบคุมสถานการณ์ให้กระบวนการจัดกิจกรรมบรรลุตามวัตถุประสงค์และให้ทันเวลาในช่วงท้ายแผน</p> <p>ครูจัดหาหรือปรับใช้วัสดุที่มีในท้องถิ่นและครูต้องสำรวจหรือจัดเตรียมสื่อที่คาดศีรษะ โดยใช้วัสดุที่แข็งแรงเป็นสายรัดไว้ให้พอเพียงสะดวกในการหยิบใช้และมีไว้หลายขนาด ในแต่ละแผนเพื่อเด็กจะได้นำไปใช้ในการจัดกิจกรรมได้อย่างต่อเนื่องเหมาะสม</p> <p>เรียบร้อยดี</p>

4.3 การดำเนินการในช่วงที่ 3 (แผนการจัดประสบการณ์ที่ 13-18)

ผู้วิจัยนำผลจากขั้นการสังเกต โดยการรวบรวมปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างปฏิบัติกรวิจัยในช่วงที่ 3 และการนำปัญหาในช่วงที่ 1 และช่วงที่ 2 มาปรับปรุงแก้ไข ทำให้มีปัญหาลดน้อยลง แต่ยังคงมีปัญหาใหม่เกิดขึ้นบ้าง รายละเอียดดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ปัญหาที่พบระหว่างปฏิบัติการวิจัยในช่วงที่ 3 และแนวทางแก้ไข

ปัญหาที่พบ	แนวทางแก้ไข
1. การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้เหมาะสมกับการแสดงสถานการณ์จำลองในแต่ละแผน	ครูต้องเตรียมสื่อ วัสดุอุปกรณ์ไว้ล่วงหน้า ในแต่ละแผนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ครูคอยดูแลอย่างใกล้ชิดและช่วยเหลือ
2. การปรับตัวและแก้ปัญหาในการจัดกิจกรรม	ขณะที่เด็กปฏิบัติกิจกรรม ครูต้องสร้างความคุ้นเคยกับเด็ก ในช่วงแรก ๆ ให้เด็กผ่อนคลายก่อนเริ่มการแสดง และครูคอยให้คำแนะนำในช่วงที่มีอุปสรรคขัดข้อง เมื่อเด็กทำได้ดีขึ้น เสริมแรงให้กำลังใจ ด้วยคำพูด ยกย่องชมเชย

5. สรุปผลการพัฒนาการจัดประสบการณ์

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาการจัดประสบการณ์ส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย โดยใช้การเล่านิทานอีสปประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการมี 3 ช่วง จำนวน 18 แผนการจัดประสบการณ์ ผู้วิจัยได้สรุปผลการพัฒนาการจัดประสบการณ์ตามช่วงของการวิจัยดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 สรุปผลการประเมินย่อยท้ายช่วงที่ 1 – 3

ช่วงที่	แผนประสบการณ์ที่	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ
1	1-6	6	3.90	65
2	7-12	6	4.50	75
3	13-18	6	5.20	86.67

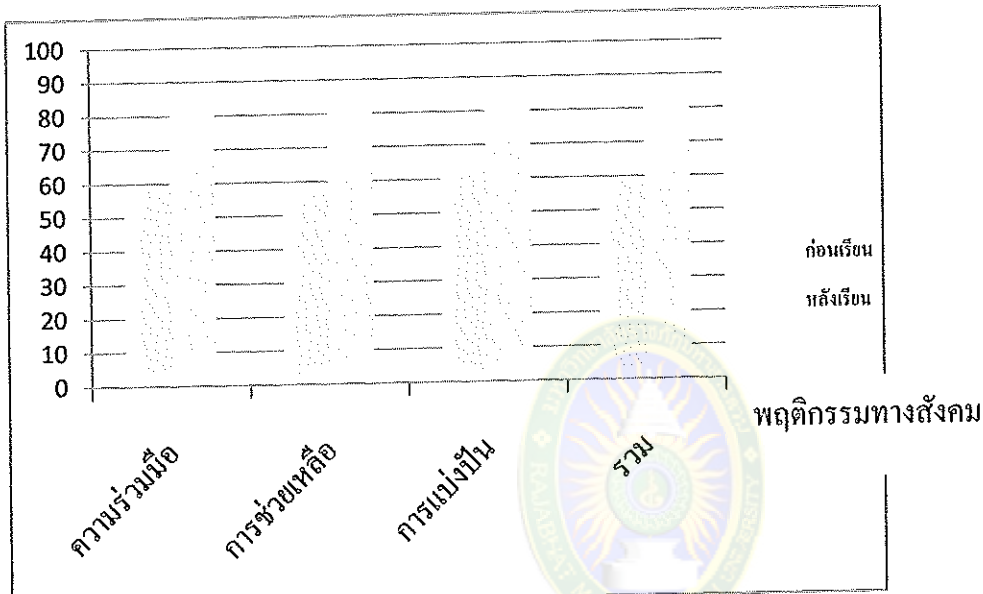
จากตารางที่ 10 พบว่า ผลการประเมินท้ายช่วงที่ 1 เด็กมีคะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 65 ช่วงที่ 2 เด็กมีคะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 75 และช่วงที่ 3 เด็กมีคะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 86.67 ซึ่งผลจากการประเมินทั้ง 3 ช่วง ทำให้ทราบถึงพัฒนาการของเด็กที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง เห็นได้จากคะแนนต่าง ๆ ที่เพิ่มขึ้นในแต่ละช่วง

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรม

Rajabhat Mahasarakham University

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรม โดยใช้การเล่านิทานอีสปประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง จากการทำแบบประเมิน วัดพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย ซึ่งมีคะแนนเต็ม 15 คะแนน แล้วนำมาวิเคราะห์และเปรียบเทียบ โดยใช้ค่าร้อยละดังแสดงในภาพประกอบที่ 3

ร้อยละ

ภาพประกอบที่ 3 แผนภูมิแสดงผลการเปรียบเทียบค่าร้อยละพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมโดยใช้การเล่านิทานอีสปประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง

จากภาพประกอบที่ 3 แสดงให้เห็นว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมโดยใช้การเล่านิทานอีสปประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง มีค่าร้อยละของพฤติกรรมทางสังคมหลังจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรม กล่าวคือ ด้านความร่วมมือ ได้ค่าร้อยละเท่ากับ 58 และ 82 ด้านการช่วยเหลือได้

ค่าร้อยละเท่ากับ 56 และ 86 ด้านการแบ่งปันได้ค่าร้อยละเท่ากับ 62 และ 84 และโดยรวมได้ค่าร้อยละเท่ากับ 58.67 และ 84 ตามลำดับ

ความพึงพอใจของเด็ก ที่มีต่อการจัดประสบการณ์ส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคม โดยใช้การเล่านิทานอีสปประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง

หลังจากสิ้นสุดการวิจัยทุกช่วงและการประเมินวัดพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย
สิ้นสุดลงแล้ว ผู้วิจัยได้ให้เด็กทำแบบสอบถามความพึงพอใจของเด็ก เกี่ยวกับการจัด
ประสบการณ์ส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคม โดยใช้การเล่านิทานอีสปประกอบการใช้
สถานการณ์จำลอง จำนวน 8 ข้อ โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับตัวเลือก คือ ชอบ
มาก ชอบปานกลางและชอบน้อย แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติคือ ค่าเฉลี่ย และส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งผลปรากฏดังนี้

ตารางที่ 11 ความพึงพอใจของเด็ก เกี่ยวกับการจัดประสบการณ์ส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคม
โดยใช้การเล่านิทานอีสปประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง

ข้อความ	ความพึงพอใจ		แปลผล
	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	S.D.	
1. ชอบฟังนิทานอีสปที่คุณครูนำมาเล่าให้ฟัง เพราะให้คติธรรมสอนใจในเรื่องความดี ความชั่ว	2.90	0.47	ชอบมาก
2. ชอบฟังนิทานอีสปเพราะตัวละครเป็นสัตว์ มีบทบาทเหมือนคน	2.86	0.55	ชอบมาก
3. ชอบเลียนแบบตัวละครในนิทานอีสปที่ ชอบ	2.76	0.65	ชอบมาก
4. ชอบปฏิบัติตามข้อตกลง ในการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนด้วยความเต็มใจ	2.90	0.47	ชอบมาก
5. ชอบที่คุณครูให้ทำกิจกรรมสถานการณ์ จำลองเพราะได้แสดงบทบาทด้วยตนเอง	2.57	0.77	ชอบมาก
6. ชอบพูดให้กำลังใจเพื่อนและให้อภัยเพื่อน เมื่อเพื่อนทำผิด	2.76	0.50	ชอบมาก

ข้อความ	ความพึงพอใจ		แปลผล
	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	S.D.	
7. ชอบช่วยเหลือเพื่อนเตรียมวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการทำกิจกรรมร่วมกันทุกครั้ง	2.57	0.83	ชอบมาก
8. การแสดงสถานการณ์จำลอง เพราะได้แสดงออกและทำงานร่วมกับเพื่อน ๆ สนุกสนานดี	2.57	0.87	ชอบมาก
เฉลี่ยรวม	2.74	0.55	ชอบมาก

จากตารางที่ 11 พบว่า ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของเด็ก เกี่ยวกับการจัดประสบการณ์

ส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคม โดยใช้การเล่านิทานอีสป ประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง มีค่าเท่ากับ 2.74 ซึ่งอยู่ในระดับชอบมาก โดยค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ชอบฟังนิทานอีสปที่คุณครูนำมาเล่าให้ฟังเพราะให้คติธรรมสอนใจในเรื่องความดี ความซื่อ ชอบปฏิบัติตามข้อตกลงในการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนด้วยความเต็มใจและชอบฟังนิทานอีสปเพราะตัวละครเป็นสัตว์มีบทบาทเหมือนคน